

SINEU

Tomo
CUARTO

AÑO
VIII

Dirección: Redacción y Administración
Círculo Solidario
Sineu 17 Septiembre de 1911

N.º XVIII
(101)

Segunda
ÉPOCA

TORNA PARLAR

EN REVENJOLI

Si; en Revenjoli torna parlar i heu fa amb tanta claredat que no es possible que cap fogoneu que estigui a les fosques no veji ses coses axí com son i no prengui resolucions si es que de bon de veres vol abrassar sa veritat. Axò de pegar a l'Esglesia, fogoneus, vos ha de dur molt poc pa. Convinceu-vosne. Raons que hem considerat de prudencia mos veden fer cap comentari a s'escrit d'en Revenjoli.

«**Investida.**—Sí, En Revenjoli, per mes que'ts oradors lerrouxistes a Manacor día 27 i a Ciutat día 30 di-

gueren que hi ha que llevarlo des mig, que seria una cosa bona enviarlo a l'altre mon, per més qu'aqueys grans inemics de sa pena de mort, li hajan decretada sa pena de mort—encara té delit per donar tot un enfilay d'investides an ets anticlericalexos de «El Ideal», s'«Animalot pudent», s'«Obrer Balear», s'in-«Justicia» i demés paperots malfactors qu'aqueixa setmana han seguit fent paperots de lo més lleig, de lo més indigne. Vaja, idó, anticlericalexos, prepara-vos per durvosne s'aumut p'es cap. Es En Revenjoli que'l vos hi tirarà, porque vos mena tanta por com a un mosquit. Es lo que vos hem dit tantes de vegades: si Deu

no hi alsa la mà, tendreu Revenjoli per estona.—I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII. Un altre mot sobre lo de Sineu.—Si, hem d'acabar lo que dexàrem dis-sapte passat sobre sa mala passa que donà'l Sr. Bal·le d'allà ab lo de ses captes de l'Esglesia. No, senyors de «Sa Defensa», no tenia cap dret demunt ses captes de l'Esglesia el senyor Bal·le, com-e bon catòlic que pretén esser, i noltros hem de creure que hu es; no hi tenia cap dret, en no esser d'exigir des Cap de l'Esglesia que li digués quins havien d'esser es captadors. Per lo metex, ses multes que imposà an es qui captaren eren injustes, eren una galtada a l'Esglesia, i es bal·les que's tenen per bons catòlics, per bons fiys de l'Esglesia, no hu poren fer an axò sense contradir-se, sense contradir ab tals obres sa fe que professen. No es estat may de bons fiys galtetjar sa mare. I que no's diga que sa galtada no anava per l'Esglesia, sino p'es captadors. Axò son excuses de mal pagador. Aquells captadors eren es designats p'es Cap de l'Esglesia de Sineu, i com-e tals, fossen blancs, negres o virats, anaven a captar de part

de l'Esglesia, en rom de l'Esglesia; per lo matex, imposarlos una multa porque captaven, era imposarla a l'Esglesia. I aquí està sa gran trevelada del senyor Bal·le.—I ¿que va fer el Rt. Sr. Ecònom, devant sa segona multa que'l Sr. Bal·le imposà an aquells captadors? Va donar una prova de gran respecte a ses lleys civils, anque fossen ofensives a sa ley de Deu; va recórrer d'aquell abús d'autoritat del Sr. Bal·le an el Sr. Governador, i més envant a l'Exm. Sr. Ministre de la Governació; i en vista de que sa maleida política li embuyavà i enrocava s'acció de sa justicia administrativa, va cedir a sa forsa de ses coses, va demanar permís aquell an el Sr. Bal·le de porer captar ses obreries i confraries. De manera que sa conducta del Sr. Ecònom no poria esser més prudent, mesurada i legal; no atropellà ni potetjá cap ley ni cap Autoritat. El Rt. Sr. Ecònom va tenir sa serenidat, sa prudencia i es conexement que faltà a qualeu altri.—En lo que demostràreu jo senyors de «Sa Defensa!» lo primets de roba qu'anau en materia de dret condic i dret civil, es en lo que diguéreu dia 29 d'agost que bé poria'l Rt. Sr. Ecònom haver demanat permís an el Sr. Bal·le per captar, porque «tant costava demarlo»? ¿Com no veys qu'axò es no tocar dins Mallorca? ¿Que dirieu si ara un veynat vostro vos agafás i vos digués:—«Mirau, d'avuy endevant me demanareu permís per passar per devant ca-meua, p'es carrer, i bastará que'l me demaneu en veure'm dalt es portal».—¿Que dirieu voltros? ¿No es ver que l'enviarieu a passetjar?—Noltros, dirieu carregats de raó, «tenim dret d'anar p'es carrer vostro, porque es tan nostro com vostro; per lo metex, cap permís vostro hem mester per passar». I si aquell veynat vos digués que allò era una caparrudesa vostra, porque's demanarlí permís de passar, ben poca cosa vos costava, essent ell allà devant, ¿que li dirieu voltros? Es segur que li contestariu:—«¿Vol dir porque mos

costa poc demanarvos permís, vos n'hem de demanar? ¿vol dir perque mos costa poc, mos hem de despuyar des nostre dret, mos hem de despuyar de sa nostra llibertat, i subjectarnos a vos? ¿Vol dir noltros mos hem d'anul·lar devant-vos?» — Idò bé, senyors de «Sa Defensa», axò es es cas del Rt. Sr. Ecònom ab el Sr. Bal·le sobre lo de ses *captes* de l'Esglesia. Es que *costás tan poc demanar* aquell *permís*, no era un motiu per demanarlo. ¿Tenia o no tenia dret el Sr. Bal·le d'exigir aquell *permís*? No'm tenia, si volia obrar com-e bon catòlic, com-e bon fiy de l'Esglesia, segons hem demostrat; per lo motex, el Rt. Sr. Ecònom, per més *poc que li costás*, no havia de demanar tal *permís*. ¿Que després el demana? Conforme, pero va esser després d'haver sostengut es drets de l'Esglesia; i encara el demanà just cedint a sa forsa, a sa violencia que'l Sr. Bal·le de Sineu mantenia, en mala hora p'es seu bon nom de catòlic, contra la Santa Esglesia. — De manera jo senyors de «Sa Defensa»! que's cas que retreguéreu dia 12 d'agost d'aquell Sr. Rector que no permetia que negú captás per l'Esglesia sense *permís* del Sr. Bal·le, tot lo més provará que tal Sr. Bal·le era ab axò des *captar* per l'Esglesia, tan despotica com e-hu va esser desgraciadament el Sr. Bal·le de Sineu. Aquell Sr. Rector e-hu devia conixer, i per axò s'abrigava abans de ploure. De manera que tal cas que retreys contra'l Rt. Sr. Ecònom, no prova gens contra aquest, sino just contra el Sr. Bal·le de Sineu.

Sobre tot jo senyors de «Sa Defensa»! sou estats molt mal sortats ab sa defensa qu'heu provada de fer del Sr. Bal·le de Sineu ab axò de ses *captes de l'Esglesia*. Mirauvoshi una mica més ab ses altres polèmiques que duguem ab so SINIUM, si no voleu fer un mal paper; i sobre tot, dexau estar el Rt. Sr. Ecònom, si voleu fer bona fi. No, no pot fer bona fi un fiy qui s'alsa contra son pare, un dexeble que s'alsa contra's seu Mestre, una euveya que s'alsa contra's seu Pastor! ¡No son cosa bona es dexebles, ses euveyes es fiys que fan res d'axò!

D'una altra cosa hem de protestar ab tota sa nostra ànima. ¡O senyors de «Sa Defensa»! Mos arriben unes veus que corren per Sineu de que totes aquexes coses que heu publicades contra'l Rt. Sr. Ecònom, son escrites d'un *Reverent*. D'axò protestam. No es possible que cap *Reverent*, sensa oblidar per complet es seus devers més sagrats, que son de defensar contra tots i demunt tot es drets i sa dignitat i s'independencia de l'Esglesia, profani sa seua má escrivint contra's Cap de l'Esglesia per capficar l'Esglesia, per esclaviar l'Esglesia, per fermarla i agarrotarla baix des peus de s'Autoritat Civil. No, no es possible qu'un *Reverent*

s'alsi a defensar sa supremacia, su superioritat de s'Autoritat Civil demunt s'Autoritat de l'Esglesia. Axò seria vendre l'Esglesia, just axí com Judes va vendre'l Bon Jesús; axò seria aplegar-se ab sos botxins de l'Esglesia per botxinarla i dexarla clavada de mans i peus ab sos claus de ses lleys *regalistes, tirániques*, inventades p'En Barufet per anul·lar absolutament l'Esglesia de Deu, per reduirla a no res. ¿Com, idò, es possible que cap *Reverent*, que hu sia de ver, que no sia un llop desfressat ab pell d'euveya, que no sia un Judes, ¿com es possible, repetim, que cap *Reverent* se presti a una obra tan indigne, tan feresta, tan abominable? No, no es possible que cap *Reverent* haja escrits aqueys articles de «Sa Defensa» contra'l Reverent Sr. Ecònom de Sineu. Aqueys articles les ha escrits qualche malanat, catòlic de cor axò si, pero sense conciencia de lo que feya ni de lo qu'escrivia, sense comprendre ni sospitar sa grossíssima transcendencia de tals articles, sense comprende ni sospitar s'ofensa gravíssima que son tals articles contra sa dignitat i s'independencia de l'Esglesia de Deu, contra sa constitució divina que Deu metex doná a la seua obra Mestra, l'Esglesia, Una, Santa, Catòlica i Apostòlica.

Sobre tot, senyors de «Sa Defensa», mirauvoshi una miqueta més una altra vegada ab so armar polèmiques! Vos ho deym p'es vostro bé, perque el volem ab tota sa nostra ànima. No hu cregueu que la duguem gens de voltros. Deu mos es testimoni de que, lluny de volervos gens de mal, vos volem tot es bé que voldríem per totes ses persones més estimades. Estigaune segurs: cap de ses paraules que us hem dites, les ha dictades s'odi ni sa més petita prevenció, sino sa caritat de Deu, de que procuram sempre tenir ple es nostre cor. (De «La Aurora» de día 9 de Setembre de 1911.)

Passém are a altres assumtos.

En Font generós

Per demostrar sa *generosidad* d'en Font, es pifoler major de sa *in-Defensa* ha tret a colació un repussay de plegamí vey, com si diguessem. Lo mes xistós de tal escrit está en que se va cuidar es pifoler de que a s'imprenta posassen «de su propio bolsillo» en lletres diferents de ses demás de s'articletxo. ¡No hagués estada mala sa passada si en Font hagués donat ses docentes raccions en dobbés «de bolsillo ajeno»! Mos diu es pifoler que publica es fet *per empagueiment des contraris*, o sigui *per empagueiment nostro*.

Anem a veure si hi ha pasta per avergonyirmós.

¿Qué voleu dir, pifolers, amb axò d'es repartiment de docentes raccions de dobbés i espicis que va fer en Font l'any mil vuitcents mexanta?

No se com no estan ab sa cara que vos cau posant en Font tan en ridícul com e-hu feys. Sa caritat cristiana té per nota carecterística no sebre sa má esquerra lo que s'ha donat ab sa dreta. Sa caritat que se publica i se retrèu es propia de fariseus, gentils, hipócrites i pagans.

Després d'una mala fi d'anys que en Font va repartir aquelles raccions que anomenau, si es que les repartís, mos sortíu, pifoleretxos, publicant i retreguent es fet, i deys que hu feys per fermós empegueir. ¡O beneyts! Sa publicació que donau a n'aquell fet i sa forma ab que'l retreys vol dir cla i llempant que sa tal caritat d'en Font la confirmau avuy es pifolers de pagana, hipócrita, gentil i fari-seva. Ni mes ni pus.

¿Y que mos voleu fer entendre ab sa tal repartició de raccions de dobbés i espicis?

Si en Font dins sa vida pública no hagués fet altre cosa mes que aquella que retreys, pifolers de sa *in-Defensa*, i si le va fer ab sa ma dreta, que no hu hagués sabut sa esquerra; si hagués estat en Font un homo sensat i caritatiu domés, com a tal el tendriem i per tal el respectariem. Pero ¿i qui no sab es llarg enfilay, que en diferents ocasions ja hem publicat, de ses bufetades, potetjaments, injusticies i atropells que ha duit a terme aquell homonet? ¿Es que voleu, pifolers que unicament mos recordem de ses raccions de pa i arrós, i no de ses d'arruxa-mosques? ¡Molt be solemníssims pestenagues! Ben aviat estariem tocats d'es bolet si mos dexassem ensefnar seguint es vostros conseyes! Y si no, escoltau, grandíssims cap-verjos:

En Judes, a n'es principi que seguía el Bon Jesús, era bon homo ferm. Mirau si hu era de bo, que va arribar a tenir es do de fer miracles. Llevonses, emperó,

aquell grandíssim poca alatxa va cometre sa feta mes monstruosa que s'hagués vista ni sentida may; va vendre es matex Deu. Are bé: ¿quí veys, pifoleretxos, amb en Judes? ¿Un apóstol que va fer miracles, o un pillo de set soles que merex esser penjat a la lluneta de Deu? ¡Bon paper feríeu, pifoleretxos de s'in-Defensa si treyeu cara p'en Judes aferrantvos en que va arribar a fer miracles!! Es matex paper que feys are trequentné p'en Font perque va repartir aquelles raccions de dobbés i espicis a n'es pobres.

¿Qué mos voleu fer creure aumanco que en Font amb un pa i una lliura d'arrós, per exemple, ja te dret a fermos fer s'uyastre esbrancat?

Suposem que en Font hagués donat una lliura d'arrós i un pa a n'es nostros pares, padrins o rebesavis, i que aquets el besassen. Els fills o néts d'els que reberen tal caridat ¿estariam obligats avuy a cumplir ses ordes que mos donás en Font, essent contraris aquestes a sa dignitat, a l'Esglesia, a n'els sentiments religiosos i a sa conciencia? ¡Seria d'animals escoltarló a n'en Font!! Si a n'es nostros pares que son els qui mos han donat el ser, que mos han surrat, que mos han alimentat i mos han fet homos, no los hem de creure si mos manen faltar a la Lley de Deu, ¿com possible es que escoltem i creguem, per agraahir un pa i una lliura d'arrós, a n'aquell caporal que ha fet i fa la guerra a n'els nostros drets inviolables, a l'Esglesia i a ses institucions i persones esglesíastiques? ¿Nostros empegueirmós per lo que escrivíu d'en Font, pifoleretxos de s'in-Defensa? ¡Desgraciats!! Es no creure res de lo que deys i predica voltros, es una gran virtut, perque s'única finalidat que perseguíu es sa d'entronisar aquell altre grandíssim porc que enviava la gent a escupir a sa cara de cinc o sis sacerdots digníssims, que aconsayava que no se fes llimosna a n'els Sants, que ensenyava que sa missa d'els capellans que votaren no valia, que escortava la gent a que sortís de l'Esglesia si havia

de celebrar un capellá *pellós*, que enviava llamps a la parroquia, que n'ha fetes cent per un passol a ne el Reverent Senyor Ecónom i que ha encés es foc de persecució contra ses congregacions, contra sa pietat i contra tot lo que fa olor d'Esglesia. Sa conciencia mos mana que no volgum en Font en vía neguna, que li fassem la guerra en defensa d'els nostros drets, que cumpliguem es nostros devers i qué estiguem dispots a donar sa nostra vida per defensar l'Esglesia d'els atacs que li donen avuy en día es lliberalisme i ses teoríes modernes. Cumplirem els nostros devers si no seguím ses funestes doctrines que pregonau voltros, desgraciats pifolers de s'in-Defensa.

¿Hi ha pasta per empegueiment? ¡Vaje, vaje!! Adeset, pifoler major!! ¡Quina firma hi ha ab tu, fiet!! No't cansis qu'es per demés. Te conexem, herbeta.

Consums

¡Axí m'agrada, pifoleretxos de sa in-Defensa!! ¡Venguen copies de ses actes de sessió i demostrareu ses animades que cometeren es vostros patrocínats!

Dissapte passat, aquells pifolers, me presenten com argument de forsa una copia d'una acta que díu axí: «En las Casas Consistoriales de la villa de Sineu á doce de Enero de mil novecientos diez, reunidos los señores del Ayuntamiento y vocales asociados que componen mayoría de individuos de la Junta Municipal, bajo la presidencia del Sr. Alcalde Don Bartolomé Font y Vidal, con objeto de examinar los trabajos realizados en los días anteriores, en la asignación de las cuotas á los contribuyentes en el Reparto de Consumos para el actual año de mil novecientos diez, y hallándolos conformes y de que á su entender no se ha cometido extralimitación alguna y de que arroja un total repartido de 33.497'10 pesetas, se acuerda darle por terminado y firmarlo, y al propio tiempo de que se exponga al público por término de ocho días en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 309 del vigente Reglamento y expirado el plazo llevar á efecto lo dispuesto en el artículo 312, firmando esta acta los señores asistentes que saben conmigo el infrascrito Secretario». (No se continúan las firmas porque revelarían éstas la existencia del cólera morbo fagonewasiático).

Aquesta acta es s'únic argument en

que apoyen es pifolers de s'in-Defensa sa teoria o afirmació de que es repartiment de Consums de l'any 1910 se va fer en més de vint minuts.

El Sen Llendera presenta en contra d'els pifolers ets argument sigüents: 1.er Copia d'una acta notarial en que consta que es Batle D. Bartomeu Font va contestar, es día sis de Janer de la any 1910 a les dues i trenta cinc minuts d'es capvespre a n'es Notari que havia estat requirit per sa minoria de sa Junta Repartidora, que *ja no hi havia res que fer*. 2.^{on} Que es matex Batle contestá també que *sa sessió estava acabada*. 3.er Que si feren més sessions, foren nules i sense cap valor. 4.^{rt} Que es n'atex D. Tomeu Font va contestar també a n'es Notari que *tot estava acabat*.

Y anem are a explicar un poc mes la cosa.

Es pifolers deyen dalt s'in-Defensa d'es día vint i sis d'Agost: «Se reuní día sis de Jané de l'any 1910 sa Junta Municipal essent Batle en Font per doná principi a nes repartiment des Consums i en aquesta sessió s'acordá *continuarle* a laé sis des cap vespre des mateix día i demés vespres sigüents fins i tant s'hagués terminat el tal repartiment, que s'acabá de fe día dotze de Jané des matex mes.»

De manera que, segons es pifolers, sa sessió que va comensar a les dues d'es capvespre d'es día 6 de Janer *se va suspendre* i va *continuar* a les sis d'es vespre d'es matex día i d'es sigüents fins es día 12 d'es referit mes de Janer. ¿Per qué, emperó, a les dues i trenta cinc minuts d'es día sis de Janer, digné D. Bartomeu Font a n'es funcionari públic encarregat de donar fe de lo que ven i sent, que *sa sessió estava acabada*? ¿Qui son es mentiders aquí? ¿Es pifolers de s'in-Defensa o D. Bartomeu Font? ¿Que hu serán un i ets altres en venir la fi? ¿Que estava acabada sa sessió o domés estava suspesa? El Sen Llendera sostén que estava acabada, entre altres raons poderoses, perque axí consta dalt un document notarial que té més forsa i validés que tota sa pifoleria de s'in-Defensa, i perque no admet en manera neguna que D. Bartomeu Font estigui tan ferit de es cervell que sigui capás a enflocar a n'es Notari quant está en funcions una mentidassa tan feresta, maliciosa i descomunal.

Sa sessió aquella estava acabada; no hi ha que donarhi voltes. Y ¿que hi afegí D. Bartomeu Font a n'aquesta confessió? *Que ja no hi havia res que fer, que tot estava acabat*. Redonament va confessar es Batle que tot estava acabat; i com que se tractava d'es repartiment de Consums, es evident que a tal repartiment havia de referirse en Font quant digné que tot estava acabat. ¿Va dir un'altra mentida es Batle quant va fer aquestes manifestacions?...

Suposem per un moment que sí, que hu fos una mentida sa contestació d'es Batle; suposem que no s'hagués acabat es repartiment i que per lo matex hi havia encara qualche cosa que fer. ¿No mos sabrien dir es pifoleretxos cuant, aont, a ne quí i amb-e quina forma es Batle va convocar sa Junta Municipal per celebrar ses altres sessions? Ses majoríes i ses minoríes ¿no s'han de convocar en vint i quatre hores per lo menos d'anticipació? ¿Y com es que cap d'es vuyt que formaven sa minoría va esser citat per tal cosa? ¿Dirán tal vegada aquells pifolers que sa minoría va esser convocada? ¿Per qué no presenten, idó, per demostrarhó ses papeletes de citació que firmen els Retgitors i els Vocals cuant los convoca? ¿O es que no importava que les avisassen suposat que cap falta hi feyen per carregar es Consum a n'es pellosos? ¿No existia sa Lley Municipal cuant era Batle D. Bartomeu Font? Diu sa Lley Municipal que si no s'han cumplit els requisits que sa mateixa senyala en materia de sessions, son aquestes nules i son també nuls i de cap valor els acords que s'hajin presos. Y no hi ha cap dupla en que no se va cumplir ni un sol de tals requisits si es que celebrassen altre sessió després d'aquella célebre que va tenir lloc a les dues d'es capvespre d'es día sis de Janer.

Per lo tant, pifolers mes que pifolers: si estau empenyats en que fos una mentida alló que va dir es vostro quefe D. Bartomeu Font de que *ja no hi havia res que fer, que tot estara acabat*, sortiu encare més nafrats qu'abans. Si es veritat que sa Junta Municipal celebrás altres sessions relatives a n'es Consums, més veritat es que no se cumpliren els requisits preliminars que senyala sa Lley, i per lo matex no tendreu més remey que convenir en que es nul, arbitrari, ilegal i sensa valor algún lo que a tals sessions acordás sa majoría fogoneva.

¿Que s'acta aquella que copiau du sa fetxa de día dotze de Janer? ¿Y qué? ¡Vaja quin argument mes *aplastant*!! Si vol dur sa fetxa de 31 de Mars i tot! ¿Prova aquell argumentetxo que es repartiment se va fer en més de vint minuts? ¡¡¡Quia, pifolers!!! Lo més que prova es que sa majoría fogoneva va tenir es pols que li tremolava fins es día dotze, i axó concedint que sigui veritat que fos día dotze es día que se va firmar, que ja es molt concedir! ¿Qui pot fiarsé d'una gent com voltros que sempre estau esto-diant es modo de burlar sa lley, com molt clarament mos demostrareu en es mes de Deembre de l'any 1909 ab sa tirada de papiers devall sa taula? ¡Anau-vos-né a fiar d'una canalla per l'estil!!

Sobre tot, pifolers de s'in-Defensa; aquell argument que mos presentau vos ha tornat sortir una raó foradada. Per lo matex, si no'n teniu d'altres,

no es possible anar mes magres de lo que anau, pifoleretxos.

Un altre día explicarém i demostraré que passa de veritat lo que va dir El Sen Llendera es día 20 d'Agost, o sigui «que aquella Junta Repartidora fogoneva presidida p'es Batle interino Bartomeu Font, amb aquells **vint minutets** que va durá sa reunió des-carregaren **fins a tres mil** (i pico) **pessetes** a n'es fogoneus, carregant-lés a n'es Partit de Sa Pell».

Per avuy ja bastan ses estocades referents a Consums.

✠

Per molt que bremeu, sou uns farsantes pifolers.

Ja teniu que donarlí voltes, pifoleretxos. Mentiu tan alts com sou sostenguent que en Francesc Crespí i Niell i es Secretari D. Mateu Barceló i Estela complissen i obeïssen ses ordes que es Batle doná sa nit d'es 24 de Agost. Mentiu també diguent que aquella figuereta ab ses dues sebes no tengués cap significació. Per befa de sa autoritat la portava en Francesc Crespí. Mentiu també diguent que aquest i es Secretari aconsayaven prudencia i orde. Un i altre engrèscave la gent, sobre tot en Xesch que deya a n'els seus que no tenguessen por. ¡Si fins i tot en Xesch arribá a dir a n'es Batle *que li estás alerta!!* Ab símbols grossers se va fer befa de s'autoritat; ab paraules en Crespí i es Secretari desacataren s'autoritat; amb obres desobeïren gravíssimament ses ordes qu'es Batle va donar sa nit d'es 24 de Agost.

Sostenim tot lo que diguerem a n'es número passat de SINIUM referent a tals estrems. ¡No sou capassos a demostrarmós que siguin falses ses acusacions que feym a n'en Francesc i a n'en Jordá!! Si son falses, ¿per qué no mos denunciáu per calumnia devant es Tribunals de Justicia?

Faltau descaradament a sa veritat, pifoleretxos. Creismé: estau acreditats ja de hipócrites i farsantes en tota sa extensió de sa paraula.

✠

Son de *menor quantia* els altres assumtos que tocan es pifolers de sa in-Defensa dissapte passat. No mos paga carregar s'escopeta.

El Sen Llendera.

Dietari de SINIUM

Agost

Día 29.—Res digna de menció.

Día 30.—A sa sessió de s'Ajuntament un de sa majoría proposa que se nombri un municipal nou perque diu que no basten els que tenim. En Francesc Crespí, jefe de sa minoría, sostén que no hi ha necessitat de fe tal nomenclament, troba que per Sineu basten dos municipals. L'amon Toni Frau es de paré contrari a n'es d'en Francesch

y l'apoya diguent que no fa gayre vespres que se va veure amb evidencia que dos municipals no basten per res. Fa referencia á lo succeit es día de San Bartomeu. En Crespí se beu es cop com ses figueres y no diu: *aquesta boca es mena*.

Día 31.—Ses telas de s'arc monumental, que axecaren per la Mare de Deu d'Agost els des Círcol Solidari y que encare está posat, aparexen trinxotetjades.—El Rt. Sr. Ecónom se'n va a Palma amb so tren de les set des dematí y es cap-vespre l'afamat oculista Sr. Róver l'opera amb tanta o mes destresa que s'altre vegada per estirparlí ses cataratas de s'uy qué per no estar en condicions, encare no havia pogut esser operat.—El Rt. D. Vicents Frau, professor des Seminari, se'n va a Palma amb so tren de les sis des cap-vespre per tornar emprendre els trabays d'escola després que ha passat a Sineu ses vacances d'estiu.—Arriba a n'aquet poble sa familia del molt noble senyor D. Nicolau Dameto per passar hi sa temporada de costum.

Setembre

Día 1.—Aporexen noves trinxotades a s'arc des Círcol Solidari.

Día 2.—Res de nou.

Día 3.—Es molt lletgida a Sineu «La Aurora» perque en Revenjoli sa ocupa dels sineuers.—Per questió de orde públic el Sr. Balle amb molt da acért denega ses sollicituts que pellosos y fogoneus li feren per sortir ses seues músiques respectives a fer serenates.

Día 4.—Els fogoneus fan molt de xibbarri per sa crida que fa es satx referent a ses baxes de consum.—Mor el jovenet Gabriel Vanrell a s'edat de nou anys R. I. P.

Días 5 y 6.—Res.

Día 7.—Els des Círcol Solidari lleven s'arc monumental que posaren per ses festes d'Agost. El Sr. Secretari de s'Ajuntament tira un *piropo* a n'els homos empleats en tal feyna i aquets li canten es *Verro-verro*.—Els congregants, després de completes, fan una revella molt mona a sa plasa des convent.

Día 8.—A San Francisco s'hi celebra sa festa qu'els Congregants Marianos dedican cada any a Sant Lluís. A l'ofici, pedica el P. Riera, de Sant Felip Neri.—Es cap vespre els matexos Congregants fan una festa literari-musical dins es pati des convent. La presidex es lloretjat poeta don Guiem Roig, prevere. Se lluxen fort D. Pep Font Arbós y D. Ramon Morey amb llurs valents discursos. Els congregants Gacías, Matas, Lete, Ripoll, Mestre y Durán se fan aplaudir. Sa part musical va be de tot! El Reverent D. Arnau Ramis director de sa Congregació, reb moltes enhora bones.—Se repartexen molts de números de «La Aurora» que parla de Sineu.